

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci žalobcu **I. J. T.**, bytom P., proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, pracovisko Banská Bystrica**, Zvolenská cesta 27, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo A/2010/00735 Ant zo 7. septembra 2010 o nároku na **peňažný príspevok na kompenzáciu** zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. januára 2011, č. k. 23 S/104/2010-19, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. januára 2011, č. k. 23 S/104/2010-19, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 19. januára 2011, č. k. 23 S/104/2010-19, zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo A/2010/00735 Ant zo 7. septembra 2010, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom

konaní v znení neskorších predpisov zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš číslo B/2010/09787/04/SDL z 19. mája 2010. Prvostupňový správny orgán uvedeným rozhodnutím nevyhovel žiadosti žalobcu z 19. marca 2010 a nepriznal mu peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla (ďalej len „peňažný príspevok“).

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že po preskúmaní rozhodnutia žalovaného dospel súd k záveru, že pri rozhodovaní a postupe oboch správnych orgánov nedošlo k porušeniu zákona. Nebolo zistené pochybenie pri vydávaní lekárskeho posudku. Tieto vychádzali zo skutkových zistení zdravotného stavu podľa dokladov predkladaných žalobcom, ktoré boli hodnotené v komplexnom posudku, v zmysle ktorého žalobca nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a z uvedeného dôvodu nie je ani odkázaný na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, keďže nespĺňa podmienky, stanovené v § 38 ods. 11 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o peňažných príspevkoch“). Krajský súd považoval komplexný posudok žalovaného za vecne správny, vydaný na základe podkladov predložených žalobcom, ako aj na základe vlastného zisťovania a zhodnotenia. Poukázal na skutočnosť, že peňažné príspevky sú fakultatívnou dávkou, ktorá závisí od toho, či na základe vecne správneho, komplexného posudku peňažný príspevok bol alebo nebol navrhnutý. Pokiaľ v posudku takáto forma kompenzácie nebola navrhnutá a posudok je vecne správny, nemožno predmetný príspevok priznať.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že krajský súd nepreskúmal dôsledne správnosť postupu posudkového lekára pri vydaní komplexného lekárskeho posudku zo 16. augusta 2010, v ktorom posudkový lekár použil staré odborné nálezy z rokov 2006 až 2009, čím je neobjektívny. Podľa jeho názoru mal súd trvať na komplexnom lekárskom vyšetrení, aby zistil objektívny stav, ktorý zodpovedá jeho súčasnému nepriaznivému zdravotnému stavu. Na ten účel je ochotný podrobiť sa na vyzvanie správneho orgánu lekárskeho vyšetreniu. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že v odvolacom konaní bol 16. augusta 2010 vypracovaný komplexný posudok, podkladom ktorého bol lekársky posudok z 30. júla 2010. Posudkový lekár pri hodnotení zdravotného stavu žalobcu vychádzal z predložených odborných nálezov – vyšetrenie praktického lekára zo dňa 16. marca 2010, prepúšťacia správa z interného oddelenia vo Veľkom Krtíši od 1. júna 2009 do 9. júna 2009, CT vyšetrenie LS chrbtice zo dňa 9. marca 2010, MR LS chrbtice zo dňa 2. marca 2010, neurologické vyšetrenie z 18. júna 2009, chirurgické vyšetrenia z 29. júna 2009, 19. marca 2009, kardiologické vyšetrenie z 28. mája 2009, ortopedické vyšetrenie z 24. februára 2010 a urologické vyšetrenie z 12. augusta 2009. Uvedené odborné nálezy boli predložené samotným žalobcom. Poukázal tiež na skutočnosť, že posudkový lekár môže v súlade so zákonom predvolať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak má pochybnosti o správnosti diagnostického záveru, vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu, pričom v prípade žalobcom predložených lekárskeho nálezov takéto pochybnosti nemal a tiež, že posudkový lekár je povinný pozvať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak o to požiada. Žalobca k odvolaniu nepredložil nové odborné nálezy a ani nepožiadaval o posúdenie zdravotného stavu za osobnej účasti. V odborných nálezoch neboli, preukázané také postihnutia, ktoré by spôsobovali obmedzenú schopnosť samostatne sa premiestňovať v dôsledku narušenia telesných, zmyslových alebo duševných funkcií a preto nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom tak, ako to má namysli ustanovenie § 14 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu. Z predložených odborných lekárskeho nálezov vyplýva, že aj napriek ťažkému zdravotnému postihnutiu je žalobca schopný prepravovať sa v prostriedkoch hromadnej dopravy, nastúpiť, vystúpiť ako aj zvládnuť inú situáciu v nich a preto nie je odkázaný na individuálnu prepravu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p) preskúmal rozhodnutie žalovaného a rozsudok krajského súdu v rozsahu odvolania a v medziach žaloby, odvolanie prejednal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Predmetom konania bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a jeho prvostupňového správneho orgánu o nepriznaní peňažného príspevku na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, a to zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Zo spisov vyplýva, že žalobca podal 19. marca 2010 žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

V zmysle ustanovenia § 38 ods. 1 písm. b/ bod 2. zákona o peňažných príspevkoch však peňažný príspevok možno poskytnúť len v prípade, ak ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a komplexný posudok o jej zdravotnom stave obsahuje záver, že žiadateľ o príspevok je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

Nebolo sporné, že žalobca je občanom s ťažkým zdravotným postihnutím.

Podkladom rozhodnutia o peňažnom príspevku je komplexný posudok (§ 55 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch) vypracovaný na účely kompenzácie podľa § 11 ods. 11 citovaného zákona, ktorý musí podľa § 13 ods. 9 zákona o peňažnom príspevku obsahovať záver, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Lekársky posudok vypracúva posudkový lekár, ktorý pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore a sociálnym pracovníkom príslušného orgánu.

V prejednávanej veci podkladom pre rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a pre rozhodnutie žalovaného komplexné posudky zo 17. mája 2010 a 16. augusta 2010 stanovili mieru funkčnej poruchy žalobcu 50%, takže žalobca sa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. V oblasti mobility a orientácie uviedli, že žalobca má narušenú pohybovú schopnosť, pohybuje sa za pomoci vychádzkovej paličky, je schopný sa premiestniť k vozidlám verejnej hromadnej dopravy osôb, nastupovať do nich, vystupovať z nich a zvládnuť situáciu v nich a nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch. Na základe zisteného zdravotného stavu nenavrhol poskytnúť žalobcovi peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Námietku žalobcu, že posudkový lekár použil staré odborné nálezy z rokov 2006 až 2009 a preto je posudok neobjektívny, nemohol odvolací súd akceptovať, keďže

z posudkovej dokumentácie žalovaného vyplýva, že pri posudzovaní zdravotných postihnutí žalobcu posudkový lekár vychádzal z aktuálnych odborných lekárskejších nálezov z rokov 2009 až 2010, ktoré predložil žalobca. Odvolací súd mal preto za preukázané, že posúdenie zdravotného stavu bolo vykonané v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami a vychádzalo z odborných lekárskejších nálezov.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že pri preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu je pre súd rozhodujúci skutkový stav ktorý tu bol v čase rozhodnutia správneho orgánu (§ 250i ods. 1 O.s.p.) a nie je možné prihliadať na prípadné neskoršie zhoršenie zdravotného stavu a s tým súvisiace zvýšenie odkázanosti na kompenzáciu, ktoré môžu vplyv na rozhodnutie správneho orgánu o novej žiadosti o peňažný príspevok. Súd preto skúmal len to, či rozhodnutie žalovaného vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu.

Záver, ktorý žalovaný o odkázanosti žalobcu na predmetný peňažný príspevok ustálil, podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a nevybočil z medzí zákona. Pokiaľ žalobca namietal, že jeho zdravotné postihnutie je ťažkého stupňa, také tvrdenie samo o sebe, bez dôkazu (napr. lekárskej správy z obdobia pred vydaním rozhodnutia žalovaného) nebolo spôsobilé spochybníť správnosť záverov žalovaného o tom, že na individuálnu prepravu odkázaný nie je.

V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný dostatočne zistil skutočný stav veci, lebo riadne bolo zistené zdravotné postihnutie žalobcu a jeho následky pre bežný život a pri rozhodnutí o dávke sociálnej pomoci postupoval v súlade so zákonom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. apríla 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská